

Adres korespondencyjny: skr.poczt.101,60-950 Poznań50 ,e-mail: <mailto:biuro@chsm.org.pl>

Kontakt: Przewodniczący Zarządu : Tomasz Waszyrowski tel.042 611 20 35, kom.601 267 354

Sekretarz : Jacek Juszczak tel.061 820 39 70, kom.509 800 207

Strona internetowa : <http://www.chsm.org.pl/>

Pozdrowienia świąteczne

*„Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom,
w których ma upodobanie.” Łuk. 2,14*

Co to za ludzie, w których Bóg ma upodobanie? Czy cały ten blichtr towarzyszący świętom może się Bogu podobać? Nasze polskie tradycje są bardzo piękne. Mówimy o święcie miłości, o rodzinnych spotkaniach – i tyle wszelkiej krzątaniny, zabiegów, starań. Czy przygotowujemy nasze serca, by w tym szczególnym czasie pamiątki Narodzenia Pańskiego oddawać Bogu chwałę za dar zbawienia w Jezusie Chrystusie?

„Albowiem Bóg tak umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.” Jan 3,16

Wielki powód by dziękować i oddawać Bogu chwałę, by się Bogu podobać. *„Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu; kto bowiem przystępuje do Boga, musi uwierzyć, że On istnieje i nagradza tych, którzy go szukają.” Hebr. 11,6.*

Wszyscy ludzie są stworzeni przez Boga, lecz jedynie ci, którzy przyjęli Jezusa Chrystusa, zostali przez niego odkupieni i zbawieni, nazwani są dziećmi Bożymi. *„Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego.” Jan 1,12.* Warto tu przytoczyć Adama Mickiewicza: „Jezus Chrystus narodził się w Betlejemskim żłobie, lecz biada ci jeśli nie narodził się w tobie”.

Podobamy się Bogu, gdy oddajemy mu chwałę. Różne są możliwości oddawania Bogu chwały. Wspaniałym przykładem jest Maria w Ew. Łuk. 1,28. Anioł Gabriel mówi do

niej – łaską obdarzona, błogosławionaś ty między niewiastami. Ten trudny przekaz, tak niezrozumiały dla Marii, przyjmuje ona wiarą i oddaje chwałę Bogu. Elżbieta mówi do Marii /Łuk. 1,45/ *„I błogosławiona, która uwierzyła, że nastąpi wypełnienie słów, które Pan do niej wypowiedział.”* Maria wtedy oddaje Bogu chwałę. /Łuk. 1,46-55/. Zwiastowanie przyjmuje wiarą i jest pełna oczekiwań jego wypełnienia. Podobnie Józef, usłyszał głos Pana i uczynił tak, jak Pan rozkazał. /Mat. 1,18/. Widzimy tu kroki posłuszeństwa, w których Bóg ma upodobanie.

Pasterze na polach Betlejemskich usłyszeli poselstwo /Łuk. 2,8/, przyjęli go wiarą, odpowiedzieli pójdzmy zaraz – znowu kroki posłuszeństwa /Łuk. 2,15/, rozgłosili tę sprawę /Łuk. 2,17/ - składali świadectwo.

Symeon /Łuk. 2,25-35/ oddaje Bogu chwałę za obietnicę, którą otrzymał i ogląda jej wypełnienie. Anna /Łuk. 2,36-38/ - modliciel, wielbi Boga i świadczy wszystkim. To kilka przykładów ludzi, w których Bóg miał upodobanie. Zastanówmy się czy należymy do tej grupy.

Jakie są warunki, które musimy spełnić:

1. uwierz, przyjmij wiarą objawione słowo,
2. rób kroki posłuszeństwa,
3. bądź modlicielem /Jak. 5,16/, - *„wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.”*
4. składaj świadectwo.

Moją modlitwą i gorącym życzeniem dla wszystkich jest usłyszeć tak na nowo i świeżo hymn pochwalny wojska anielskiego z pól Betlejemskich. Dziękuję memu Panu, że pozwolił mi przeżyć tyle lat w szkole Bożej i pragnę do końca moich dni składać świadectwo, jakim cudownym, wspaniałym, wiernym jest Bóg. Niech przykładem mojej służby modlitewnej będzie fragment z listu do Efezjan 3, 14 –21. Proszę, przeczytajcie i przyjmijcie to wiarą.

Błogosławionych, radosnych świąt pamiątki Narodzenia Pańskiego.

Anna Wieja

IDŹMY DALEJ !

Organizując Narodową Konferencję ChSM w maju 2007 miałem świadomość, że czeka mnie coś w rodzaju wygłoszenia expose Prezesa. Szczęśliwie wcześniej zaszło kilka sprzyjających wydarzeń, w szczególności lektura Johna Maxwella, Boże działanie na konferencji liderów w Wilnie oraz duża praca z Jackiem Juszcakiem nad strategią rozwoju ChSM.

Na wstępie należało określić silne i słabe strony organizacji, następne misję i wizję ChSM i od tego momentu budować skuteczną strategię. **Misja** jest najważniejsza w funkcjonowaniu organizacji. Powinna ona jasno określać do KOGO (?) kierujemy nasze działania, CO (?) zamierzamy robić i DLACZEGO (?).

Odpowiadając krótko na postawione pytania:

KTO? Pracownicy służby zdrowia i ich środowisko

CO? Wpływać na zmianę indywidualnych postaw i pozytywne przemiany w środowisku służby zdrowia.

DLACZEGO? Zgodnie z wolą naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Powyższa misja wynika z jednej strony z Pisma Świętego - w aspekcie środowiska, w którym działamy, z drugiej – ze statutu ChSM.

Budując z kolei **wizję** rozwoju ChSM jako priorytety traktujemy: **budowanie relacji, autentyczność, wiarygodność, profesjonalizm i otwartość**. Jest to naprawdę poważne wyzwanie. Nie chciałbym żebyśmy kiedykolwiek stali się złym świadectwem. Nasze priorytety odnoszą się w równym stopniu do życia zgodnego z wiarą, rzetelności w sztuce medycznej i odpowiedzialności w działalności organizacyjnej. Proszę Was o odpowiedzialną pomoc i wsparcie zarówno modlitewne jak i organizacyjne.

Praktyczna **strategia** obejmuje prezentowane przeze mnie na konferencji cele zewnętrzne i wewnętrzne. **Najistotniejsze praktyczne cele** to: ożywienie naszej działalności przez organizowanie co najmniej dwóch konferencji rocznie (ogólnopolskiej i lokalnej – tematycznej), organizowanie warsztatów dla lekarzy i pielęgniarek, uzyskanie możliwości wydawania punktów edukacyjnych. Istotnym elementem rozwoju naszej organizacji powinna być ustawiczna modlitwa (grupy modlitewne w regionach – na wszystko Was proszę!!), współpraca z kościołami, organizacjami chrześcijańskimi, medycznymi i ... tu można mieć wiele pomysłów. Bardzo ważna jest działalność informacyjna i prezentowanie naszej organizacji na zewnątrz. Najbliższy cel w tym zakresie to dobry, ciekawy biuletyn 2 x w roku, żywa! strona internetowa (odwiedzajcie!!) i publikacja w 2008 polskiej edycji „Cure for Life” Bernarda Palmera (z wkładką promującą ChSM).

Aby urzeczywistnić wyżej wymienione cele konieczne jest szerokie zaplecze w postaci profesjonalnych, zaangażowanych współpracowników. Pragniemy razem z organizacją PRIME przygotować w przyszłym roku warsztat szkoleniowy dla instruktorów/liderów regionalnych. Gorąco proszę o modlitwę w tej sprawie oraz wstępne zgłoszenia do tej trudnej i odpowiedzialnej służby.

Jezus żyje! To On udziela mocy nam słabym, kanciastym, mało skutecznym. To daje mi nadzieję, że wspólnie możemy zmieniać otaczającą rzeczywistość w sposób **naprawdę** widoczny. **Pamiętajcie o misji!!**

- **Wpływamy na zmianę indywidualnych postaw i pozytywne przemiany w środowisku służby zdrowia w Polsce**
  - **W naszych działaniach chcemy kierować się przykładem i nauką Pana naszego Jezusa Chrystusa**
- Pierwsze kroki na przygotowanej dla nas drodze już postawiliśmy (pamiętacie wykład Jeffa Russella?). Idźmy dalej!

Tomasz Waszyrowski, przewodniczący ChSM

Sprawozdanie z konferencji ChSM „Powrót do zdrowia”.

Miejsce: Wisła – Jawornik 22-27.05. 2007.

Wykładowcy: Anna Wieja, Jan Grzeszkowiak, Fryderyk Domaradzki, Jerzy Sikora, Jeff Russell, Tomasz Waszyrowski, Jerzy Czech.

Prowadzenie: Barbara Szczuka.

Warsztaty: Amelia Dałek, Katarzyna Sikora.

Kochani!

Wspominając majową konferencję w Jaworniku myślę, że był to dobry czas. Jak zwykle – piękna pogoda, świetne wykłady, wspaniałe rozmowy w przerwach na tonących w słońcu ławkach – dobry relaks, a przede wszystkim czas zbliżenia się do Boga. Głównym tematem był powrót do zdrowia w trzech jego aspektach : zdrowie fizyczne, psychiczne, i duchowe. Oczywiście, nie trzeba zbyt wiele uczyć pracowników Służby Zdrowia jak dbać o zdrowie ciała – na czym polega profilaktyka i leczenie chorób, higiena życia codziennego, czy konieczność dobrego odżywiania. Nie chcieliśmy się również zagłębiać w metody leczenia licznych schorzeń. Skupiliśmy się głównie na problemie uzdrowienia psychicznego i duchowego.

Dr Jerzy Czech tak wspaniale mówił o uzdrowieniu duszy. Człowiek to wspaniałe stworzenie Boże. W pracy naszego organizmu panuje swoisty porządek, hierarchia wartości i celowość wszelkich funkcji. Dotyczy to również życia psychicznego. Zaburzenia w tych dziedzinach, utrata zdolności do nawiązywania relacji z innymi, brak sensu i celu życia powoduje, że jesteśmy chorzy duchowo. By być zdrowym duchowo musimy preferować wartości duchowe „*Szukajcie najpierw królestwa Bożego, a wszystko inne będzie wam dodane.*” Stale musimy poszukiwać sensu życia. Pan Jezus uczył swoich uczniów ,że celem jest inne życie, inna jego forma – życie w wieczności, obfite, bogatsze, które nigdy się nie kończy. Celem naśladowcy Chrystusa jest również służba – działania na rzecz dobra innego człowieka. Widać to w świadectwie siostry Hani Wiejowej, której celem było i jest niesienie ewangelii pracownikom służby zdrowia, by motywować ich do pełnej miłości Bożej, służby pacjentom. Podobnie wielką radość ze służby ludziom było widać w relacji z misji w Kenii dr Jana Grzeszkowiaka. Oprócz leczenia operacyjnego chorych oczu, dr Jan troszczył się o przyprowadzenie tych chorych ludzi do Jezusa. Dawał im nadzieję na wieczność z Bogiem.

Bóg włożył w serce człowieka pragnienie Boga. Brak Boga to uczucie ciągłego niezaspokojenia. By uzdrowić duszę, nasze działania jako chrześcijan, powinny dążyć w kierunku ewangelizacji – głoszenia dobrej nowiny o Jezusie.

W sercach ludzkich, po przyjęciu Chrystusa, rodzi się wiara, miłość Boża i nadzieja. Te uczucia pomagają odczuwać bezpieczeństwo, spełnienie, po prostu szczęście. Zdrowie, podkreśla prof. J. Russel, to Boże błogosławieństwo, Boży dar. Nasze ciała są świątynią Ducha świętego /1 Kor. 6, 19-20/. Musimy się troszczyć zarówno o zdrowie ciała, jak i o zdrowie ducha. Mamy zachowywać w sercu słowa Boga żywego, które „*są życiem dla tych, którzy je znajdują i lekarstwem dla całego ich ciała*” /Przyp. Sal. 4, 22/.

Prof. Russel zachęca do przestudiowania fragmentu z *Przyp. Sal. 4r. od 20 – 27 w.*

Pan Bóg, Który nas stworzył i powołał do tak specyficznego zawodu, jakim jest słuzenie chorym, postawił nas w ważnym strategicznie miejscu. Mamy być przykładem przemienionych przez Boga umysłów, posiadających owoce ducha – łagodność, cierpliwość, dobroć, współczucie. Mamy iść z ewangelią, tą życiodajną dobrą nowiną, do ludzi chorych, naszych pacjentów i kolegów. Wiem, że to trudne, Bóg obiecał, że będzie z nami. Tak jak do Jozuego /Joz. 1. 7-9/ Bóg mówi do nas *‘Tylko bądź mocny i bardzo mężny, aby czynić wszystko według zakonu, jak ci Mojżesz, mój sługa nakazał. Nie odstępуй od niego ani w prawo, ani w lewo, aby ci się wiodło wszędzie, dokądkolwiek pójdiesz...*

Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdiesz.”

Jeden warunek - mamy rozważać Boże słowo dniem i nocą, zachowywać je w sercu swoim i czynić wszystko co w nim jest zapisane. Na zakończenie konferencji, przewodniczący ChSM dr Tomasz Waszyrowski przedstawił wizję pracy stowarzyszenia. Wszystkie działania zmierzają do jednego celu – osiągnięcia pełni zdrowia przez nas, którzy tę wizję pełni zdrowia, a więc psychicznego, fizycznego i duchowego będą realizować w pracy, niosąc pacjentom uleczenie ich ciała, duszy i ducha. Jestem pewna, że po tej konferencji będzie to nasz wspólny cel.

Anna Kolebacz

„BYŁEM ŚLEPY, A OTO WIDZĘ”

Dr n. med. Jan Grzeszkowiak

W miejscu, gdzie płaskowyż nagle opada w dół rozciąga się przestrzeń, której ogrom nie równa się niczemu, co ludzkie oko może ujrzeć na ziemi, a umysł nie chce przyjąć, że to nie sen, lecz rzeczywistość – Wielki Rów Afrykański. Tam, gdzie nie docierają samochody pełne bogatych turystów czujących się bohaterami kolejnego odcinka „Pożegnania z Afryką” zaczyna się prawdziwa Afryka – miejsce niewysłowionego piękna Bożego stworzenia i jednocześnie niewyobrażalnych dla Europejczyka potrzeb.

Od 2001 r. byłem już trzykrotnie na wyjeździe misyjnym w Kenii (dwukrotnie z rodziną). Jako okulista-chirurg podczas każdej z tych misji pełniłem charytatywnie funkcję ordynatora oddziału okulistyczny jednego z amerykańskich szpitali misyjnych. Naszą opieką objętych było ok. 1mln Kipsigis, Masajów, Luo i Kikuju. Pomocy udzielaliśmy zarówno w szpitalu, jak i podczas licznych klinik wyjazdowych, podczas których docieraliśmy wozami terenowymi w niedostępne inaczej tereny. Tablica przy wejściu do szpitala wita wszystkich takim oto motto: „**My Leczymy – Jezus Uzdrawia**”. Stanowi to przekonanie chrześcijańskiego personelu, którym dzielą się z każdym pacjentem. Moim osobistym celem każdej z tych misji było widzieć Jezusa w akcji. Widzieć jak przywraca duchowy i fizyczny wzrok, jak wyrwa z siideł okultyzmu i zbawia Afrykę. Według WHO, na świecie żyje obecnie 45mln niewidomych. Ogromna większość z nich, to chorzy z tzw. „odwracalną ślepotą”, spowodowaną głównie zaćmą. W 90% dotyczy ona ludność krajów Trzeciego Świata, takich jak Kenia, w której jedynie 25% mieszkańców ma dostęp do jej operacyjnego leczenia. W tych warunkach termin „przywrócić wzrok” jest równoznaczny z terminem „przywrócić do życia”, gdyż jedynie wtedy ludzie znów są w stanie widzieć swoich bliskich, troszczyć się o nich i pracować w swoich małych gospodarstwach.

Nasza ubiegłoroczna misja była wręcz „nasączona” Bożą obecnością i działaniem już od samego jej początku. Nie sposób przytoczyć wszystkie świadectwa Bożego działania w tak krótkim artykule. Dzięki zabranemu z Polski kosztem osobistego bagażu sprzętowi, ok. 200 miejscowych pacjentów zostało zoperowanych jedną z najnowocześniejszych technik na świecie. To ogromna radość i satysfakcja. Największą wiązała się jednak z faktem, iż poprzez naszą służbę i dzielenie się ewangelią, ponad 60 osób oddało życie Jezusowi i uległo ono zmianie w często bardzo dramatyczny sposób. Trudno wyrazić słowami naszą wdzięczność Bogu za każdą z tych osób. Przy pierwszych zabiegach asystowała mi moja żona Ewa, która jest nie tylko psychologiem, ale również magistrem pielęgniarstwa z dużym doświadczeniem w pracy na bloku operacyjnym. Nasze dzieci, Asia i Eryk również bardzo aktywnie włączały się w naszą misję, pomagając przy przygotowaniu materiałów medycznych i przy opiece nad chorymi. Miejscowy personel przyglądał się naszej pracy, a następnie przebył szkolenie z obsługi tego sprzętu i radził sobie całkiem nieźle. Praca trwała najczęściej 7 dni w tygodniu, niejednokrotnie do godzin wieczornych.

Bardziej niż wszystkie dane liczbowe przemawiają jednak konkretne i prawdziwe historie. One stanowią główny powód do chwały dla naszego Boga za wszystko co uczynił. Oto kilka z nich:

Pewna kobieta, znana w okolicy alkoholiczka, wdowa po alkoholiku, zamieniła swoją chatę w regularny browar. Przyszła z ciekawości na studium biblijne w szpitalu. Brudną i cuchnącą zaproszono do środka. Gdy przysłuchiwała się ewangelii, ogarnęła ją głęboka świadomość tego, w jakim stanie się znajduje i że jedynie Boża miłość i moc może ją z tego wyrwać. Poprosiła o modlitwę i oddała życie Jezusowi. Bóg nie tylko przebaczył jej wszystko, ale całkowicie i w jednej chwili usunął jakiegokolwiek uzależnienie od alkoholu. Domowy browar zakończył swoją działalność. Dzieci widząc przemianę w mamie oddały również swoje życie Jezusowi i nie dają mamie codziennie spokoju przed spaniem, dopóki się z nimi nie pomodli!

cd nastąpi w kolejnym numerze Biuletynu

Adresy internetowe związane z misjami :

www.omf.org, www.mercyships.org, www.linkinghands.org

„Konferencja ChSM „Człowiek w obliczu śmierci”

W planach działalności ChSM na kolejne lata założyliśmy, że w roku kalendarzowym powinniśmy zorganizować przynajmniej dwa spotkania: konferencję ogólnopolską na wiosnę i konferencję tematyczną na jesieni. Realizując nasze plany, udało się wspólnie z brytyjską organizacją chrześcijańską PRIME (zajmującą się szkoleniem podyplomowym medyków), zorganizować konferencję poświęconą problemom opieki terminalnej.

Spotkanie odbyło się 17 listopada w salach seminaryjnych Kościoła Chrześcijan Baptystów w Łodzi. Konferencja zatytułowana „Człowiek w obliczu śmierci” składała się z dwóch części: wykładowej i warsztatowej. W konferencji wzięło udział około 70 uczestników.

W pierwszej części uczestnicy mogli wysłuchać błyskotliwego wykładu Prof. Kazimierza Szewczyka (Zakład Etyki i Filozofii Medycyny Uniwersytetu Medycznego w Łodzi) prezentującego zmiany poglądów na problem śmierci w kulturze świata zachodniego. Następny wykład Dr Davida Butlera (Countess Mountbatten House, Southampton, Wielka Brytania) dotyczył praktycznych problemów przy łóżku pacjenta z chorobą nowotworową. Ostatni wykład biblijny Pastora Fryderyka Domaradzkiego (Społeczność Ewangeliczna w Łodzi) „Śmierć – czy jest nadzieja” niósł przesłanie ewangelizacyjne. Po przerwie na posiłek (barszczyk, paszteciki i chleb z domowym smalcem!) zorganizowano dwa warsztaty. Jeden, prowadzony przez Johna Geatera (PRIME) i mnie dotyczył zasad przekazywania złych informacji. Poza prowadzącymi w warsztacie wzięła udział dwójka aktorów Łukasz Hanzel i Ania Waluś, którzy wcielili się w role ciężko chorych pacjentów i ich bliskich. Drugi warsztat, prowadzony przez Davida Butlera (PRIME) i Jacka Juszczyka miał być praktyczną kontynuacją wykładu Davida (analiza procesu podejmowania decyzji w 4 przypadkach klinicznych).

Czy konferencja była udana? O audyt i ocenę ankiet zwrotnych wypełnionych przez część uczestników poprosiliśmy psychologa – Amelię Dałek. Przygotowany przez Amelkę raport (w załączeniu) posłuży nam jako pomoc do przygotowania kolejnych warsztatów i konferencji.

W odpowiedzi na prośbę uczestników dołączyliśmy do biuletynu „Dziesięć kroków przekazywania złych wiadomości”. Jeszcze raz gorąco dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji konferencji, w szczególności członkom Społeczności Ewangelicznej w Łodzi, zaangażowanym w przygotowania członkom i sympatykom ChSM, pastorowi i radzie zborowej Kościoła Chrześcijan Baptystów w Łodzi, wreszcie – mojej żonie Agnieszce.

Zapraszam na narodową konferencję ChSM „Jak poprawić swoją praktykę?” (w szerokim rozumieniu tego pytania, wstępny termin 10-11 maja 2008).

Życzę mnóstwo łaski Pana naszego Jezusa Chrystusa i wykorzystania tak wspaniałej okazji jaką są nadchodzące Święta Bożego Narodzenia do świadczenia o Prawdzie i Mocy Bożej.

Tomasz Waszyrowski, przewodniczący ChSM

10 zasad przekazywania złych wiadomości

Peter Kaye (1995) Breaking Bad News: A Ten Step Approach

1. PRZYGOTOWANIE

Przywitaj się z pacjentem, przedstaw się. Postaraj się stworzyć przyjazną atmosferę. Przyjmij otwartą postawę.

2. CO WIESZ O SWOIM PROBLEMIE?

Zapytaj pacjenta, co wie na temat swojej choroby.

3. CZY ŻYCZYSZ SOBIE WIĘCEJ INFORMACJI?

Zapytaj pacjenta, czy życzy sobie dowiedzieć się więcej o swojej chorobie.

4. MOŻLIWOŚĆ ZAPRZECZENIA

Daj pacjentowi możliwość zaprzeczenia. Jeżeli pacjent nie chce rozmawiać o chorobie, może wskazać osobę, która ma być informowana o jego problemach.

5. STRZAŁ OSTRZEGAWCZY (może lepiej SYGNAŁ OSTRZEGAWCZY)

*Jeżeli pacjent chce kontynuować rozmowę, zasygnalizuj mu problem, na przykład: „rozpoznaliśmy u pana poważną chorobę” lub „obawiam się, że choroba postępuje”
Po takiej informacji zrób przerwę i pozwól rozmówcy oswoić się z wiadomością.*

6. WYTŁUMACZ (jeśli rozmówca sobie tego życzy)

Jeżeli pacjent prosi o więcej informacji, wyjaśnij problem bardziej szczegółowo, na przykład. „rozpoznano u pana nowotwór złośliwy lewej nerki”.

7. WYJAŚNIJ RZECZ DOKŁADNIEJ

Przeznacz w jasny i delikatny sposób wszystkie niezbędne dla pacjenta informacje o chorobie i jej konsekwencjach.

8. UZEWNĘTRZNIENIE UCZUĆ

Pozwól pacjentowi na uzewnętrznienie uczuć. Pacjent może zareagować na wiadomość okazując gniew, smutek, agresję... (nawet wobec Ciebie). Bądź na to przygotowany.

9. PODSUMUJ I PODAJ PLAN DZIAŁANIA

Krótko podsumuj przekazane informacje i jasno przedstaw plan dalszej opieki.

10. ZAOFERUJ POMOC I WSPARCIE

Pamiętaj, to jest Twój pacjent! Oczekuje od Ciebie pomocy! Zaproponuj swoje wsparcie i pomoc w rozwiązywaniu problemów!

Sugestie zamieszczone w ankietach

Konferencja ChSM „ Człowiek w obliczu śmierci „

Co się podobało?

- Temat przewodni konferencji
- Wielostronne ujęcie b. ważnego tematu
- Forma warsztatów („Przekazywanie złych informacji”)
- Forma konferencji
- 10 kroków, praktyczne pokazanie sposobów rozmowy z pacjentem
- Zastosowanie scenek w trakcie warsztatów
- Nauka na przykładach „wziętych z życia”
- Catering
- Miejsce spotkania
- Wykłady: prof. Szewczyka, pastora Domaradzkiego
- Aktywność uczestników
- Otwartość
- Interaktywność
- Praktyczność
- Wykładowcy z U.K.
- Atmosfera
- Sposób prowadzenia
- Czas na luźne rozmowy
- Sąsiadka (?) ☺

Co można zmienić?

- Więcej czasu przeznaczyć na :
  - otwartą dyskusję
  - wzajemne dzielenie się doświadczeniami
  - warsztaty
- Przekazywać więcej konkretnych wskazówek w trakcie wykładu (a nie wyłącznie stawiać pytania, formułować problemy)
- Więcej informacji dla pacjentek
- Dłuższy czas konferencji (np. 2 dni)
- Wykładowcy mogliby więcej dzielić się swoim osobistym doświadczeń
- Wydrukować ankietę
- Umożliwić wzięcie udziału w obu warsztatach
- Usprawnić nieco organizację [w jakim zakresie?]
- Nagłośnienie
- Przerwa po 2 wykładach a nie po 4 [a przecież były 3 ...☺]

Propozycje tematów:

- konkretne wzory („gotowce”) rozmów z pacjentem, który chce rozmawiać o Bogu
- chory w rodzinie
- nałogi
- dlaczego chrześcijanie chorują na choroby psychiczne, depresję?
- jak nieść młodym ludziom ewangelię?
- warsztat z psychologiem – praca z ludźmi chorymi na choroby nowotworowe
- transplantacje narządów; transplantologia (czy powinniśmy oddawać narządy jako miłosierdzie dla innych czy ingerencja wbrew prawu chrześcijańskiemu?)
- choroby cywilizacyjne
- zagrożenia rodziny
- chirurgia plastyczna a podejście Kościoła
- choroby przewlekłe
- antykoncepcja, sztuczne zapłodnienie
- inżynieria genetyczna
- eutanazja
- podejmowanie resuscytacji

Amelia Dalek

KOMUNIKATY

- **w pierwszy weekend marca** Konferencja dla osób chcących prowadzić warsztaty. Trening w zakresie praktycznego nauczania w medycynie. Miejsce- prawdopodobnie Wisła – Jawornik
- **23.04.2008** w Poznaniu odbędzie się wykład dr Geoffa Barnarda organizowany wspólnie przez Towarzystwo Kreacjonistyczne oraz ChSM. Wykład odbędzie się o godz.18.00 w Kościele Zilonoświątkowym przy ul.Grunwaldzkiej 55.Tematy wykładów : „ Wątpliwości co do Darwina”, „ Ewolucja: fakt czy fikcja”
- **9-11.05. 2008** planowana jest ogólnopolska Konferencja ChSM.Odbędzie się prawdopodobnie w Zakościelu.Więcej szczegółów prześlemy w terminie późniejszym

Zyczymy Wam radosnych Świąt na pamiątkę Narodzenia Jezusa Chrystusa oraz błogosławieństwa Bożego w Nowym Roku i dalszych kroków na drodze do pełniejszego poznania naszego Zbawiciela.

*W imieniu Zarządu
Jacek Juszcak
Sekretarz*

